

Nová pohroma pro západní demokracii - anti-dezinformační aktivisté podlamují demokracii stejně jako ruské a čínské dezinformace, a navíc sestavují černé listiny

- CZ24 News | 19. dubna 2021

ČESKO: „Slovo je taky zbraň“, říká maďarské úsloví; válka slov nikdy nekončí. Dezinformace byla tradičně doménou Ruska, ale jak roste moc levice a politické korektnosti na Západě, stále více se smazává hranice mezi informací a dezinformací. Jak ubývá na Západě demokracie, tak přibývá bojovníků proti „dezinformacím“. V Česku jsou to vedle firmy Semantic vision také spolek Nelež, web Manipulátoři, think-tank Evropské hodnoty a občanské hnutí Čeští elfové. Spolu s nimi bojují i jejich přátelé a přívrženci ve sdělovacích prostředcích a na společenských sítích, na Wikipedii, a i ve státních institucích, jakými jsou například ministerstva.

Není jasné, jak lze v boji proti dezinformacím vyhrát, ale určitě lze mnoha lidem uškodit. Jako ve školce, kde získává výhodu ten, kdo první doběhne k paní učitelce a žaluje, že ho kamarád bouchnul, tak i žalobníci u gigantů jako jsou Google, Amazon, Twitter a Facebook vítězí nad těmi, kdo se denunciaci bližních vyhýbají. Jako první spíše doběhne člověk přesvědčený o své vyvolenosti a o svém právu diktovat ostatním jak žít, než člověk uvážlivý. Na Wikipedii vždy vítězí levicová interpretace u hesel, kde nejde o matematickou pravdu. V takovém závodě by se Sokrates těžko prosadil.

Někteří ze zmíněných aktivistů, například Čeští elfové (kteří se však bojí vystupovat pod svými

jmény), na mě působí na první pohled sympaticky. Jdou proti ruské propagandě, a podle mého názoru každý ví, že post-stalinské Rusko a post-maoistická Čína jsou hlavním nebezpečím pro západní demokratický svět, zvláště ve světle pandemie vzniklé v Číně. Bohužel, bojovníci proti dezinformaci si k boji za pravdu přibrali i boj za své vlastní koníčky, předsudky a úchylky.

Otázkou je komu vlastně oni bojovníci údajnou dezinformaci odhalují. Vezměme například jejich častý cíl, web zvaný „Aeronet“. V životě by mě nenapadlo jej číst, ale jde o nabídku a poptávku. Kdo Aeronet čte přece ví, že jde o proruskou propagandu, a právě proto web čte. Nevím, proč v demokracii bránit komukoli v publikaci a čtení čehokoli. Kromě toho nechápu, o co je tento malý web škodlivější než masově vydávané deníky českého magnáta a bývalého agenta StB.

Nemyslím si, že někdo přestane věřit v ilumináty jen proto, že mu pornoherec nebo nedostudovaný právník vysvětlí, že ilumináti neexistují. Milovníci Ruska sotva přestanou věřit, že ruské vakcíny a ruské atomové elektrárny jsou ty nejbezpečnější na světě, jen proto, že reklamní agenti tvrdí opak. Na koho se obrací ty desítky pracovníků placených z nejasných zdrojů nebo Sorosem ([zde](#))? Inteligentní lidé mají svůj pevný názor a neinteligentní lidé rovněž.

I kdyby nám nejváženější osobnosti z historie jako třeba Jan Ámos Komenský, Karel Havlíček Borovský nebo Tomáš Garrigue Masaryk nakazovaly co číst a co ne, nemělo by to žádný dopad, a i přes jejich morální kredit by jejich příkazy neměly žádné oprávnění. O to menší oprávnění mají soukromé názory lidí jako jsou Vrabel, Cemper nebo Janda.

František Vrabel (zakladatel Semantic Visions) sice studoval na učitele, ale na rozdíl od Komenského ho pedagogika nezajímala, a tak začal ve spolupráci s bývalým pracovníkem StB podnikat ([zde](#)); založil web radící, jak se za účelem sexu seznámit ([zde](#)). Jan Cemper (zakladatel webu Manipulátoři) nedostudoval práva, angažoval se v anarchistickém hnutí a podařilo se mu dostat se na seznamu extremistů ([zde](#)), ale na rozdíl od Havlíčka žádné srozumitelné texty nikdy nevytvořil. **Jakub Janda** (ředitel think-tanku Evropské hodnoty), na rozdíl od Masaryka, co získal doktorát u slavného Brentana, nebyl schopen dostudovat dokonce ani politologii, a navíc byl za plagiátorství potrestán důtkou děkana; natočil však video pro gay pornografii a stal se ředitelem think-tanku ([zde](#)).

Kdyby šlo oněm bojovníkům o skutečnou neutralizaci ruského a čínského vlivu, nemíchali by do své propagandy tolik dalších motivů, jako je podpora islámu, podpora boje proti klimatu nebo nenávisť k prezidentovi Trumpovi. Jako příklad nepochopitelné naivity (bezmyšlenkovitosti? hlouposti?) lze zmínit stoupenkyni Vrabela Alexandru Alvarovou, v současnosti působící v Americe. Dezinformační kampaně jsou podle ní zodpovědné dokonce i za zemřelé během covidové epidemie (viz např. Revue Forum, 14. prosince 2020, [zde](#)). Alvarová tvrdí, že Rusové zájemcům prodávají jakési záhadné „datové a algoritmické služby na různých platformách“ umožňující „šíření narativů napříč online platformami i komerčními médii“.

Alvarová věří, že Vrabel je schopen „nepřátelské narativy“ důmyslně kvantifikovat pomocí svých tajemných algoritmů. Tak jako Karel Gott věřil v tajemné ilumináty, tak věří Alvarová v tajemné platformy, které zvrátily volby v Česku i USA. V posledních volbách to ale platformám v USA nevyšlo, protože se lidé prý již začínají „štítit takových jako je Trump“, a „USA budou díky expertům na amerických univerzitách schopny definovat podstatu nebezpečí pramenícího ze sociálních sítí a pokusí se zásadním, tj. regulativním způsobem zasáhnout... jinak to demokracie nepřežije“. Více regulovaný má být podle Vrabel, Cempera a Alvarové i Facebook, který kupodivu stále ještě ne zcela dostatečně reguluje vyjadřované názory.

Nechci polemizovat s politickými názory zmíněných aktivistů. Mohl bych jim citovat mnoho spolehlivých pramenů ukazujících, že to v USA byli Demokraté v čele s Obamou, kdo téměř podřídili

Ameriku Číně a kdo chtěli „resetovat“ vztahy s Ruskem, že to byla Bidenova rodina, která prováděla ilegální obchody s Čínou a se státy bývalého SSSR. Také bych jí mohl ukázat, jak rodina demokratických Clintonů zbohatla na proruských aktivitách, například na převedení severoamerické těžební společnosti Uranium One do rukou ruské firmy Rosatom ([zde](#)). Každý si pamatuje (kromě aktivistů), že to byl Trump, kdo se po letech postavil proti rostoucí síle Ruska a Číny.

Je jasné, že anti-dezinformační aktivisté mají stejnou agendu jako aktivisté bojující za politickou korektnost. Údajný „boj proti dezinformacím“ se tak stal další zbraní, spolu s ruskými a čínskými dezinformacemi, proti západní liberální demokratické společnosti.

O spojení proti-dezinformačních bojovníků s nejnižším bulvárem a se starými strukturami jsem již psal, stejně jako o jejich podílu na zlepšování image Čínské lidové republiky v Česku ([zde](#)). Jejich četná vystoupení navíc prozrazují bezzásadovost a prolhanost. Například, jeden z hlavních aktivistů, Jan Cemper, klidně publikoval v Parlamentních listech ([zde](#)), přestože je toto médium na prvním místě v jeho seznámech dezinformačních médií ([zde](#)), a ve veřejné diskusi se dokonce bál přiznat, že Parlamentní listy jsou na jeho seznámech (viz čas 2.05.54 na videu [zde](#)).

Lidé jako Vrabel, Cemper, Janda nebo Alvarová by, přes své úspěchy v reklamě, určitě neměli sloužit mladým jako příklad k následování. Ale hlavní média v Česku, která jsou z 80 % v rukou bývalých komunistů nebo obchodníků se zájmy v Číně ([zde](#)), je povýšila na znalce a nejvyšší arbitery ve všech oborech lidské činnosti, od politiky a podnebí až po virologii a dokonce morálku. Tito znalci, stejně jako Jára Cimrman, nám chtějí ukazovat kudy cesta nevede, a pro tento účel sestavují dlouhé seznamy špatných webů, politiků, publicistů, vědců a zpěváků. Příkladem jsou stránky Českých elfů, sepsané anonymními znalci, obsahující černé listiny se stovkami jmen.

V poslední době aktivisté dokonce publikují v denním tisku pořadí známých politiků a populárních zpěváků podle míry jejich „dezinformativnosti“ ([zde](#)). Protidezinformační aktivismus dává zřejmě mnoha lidem dobrou práci, hlavně takovým, co neví, čím by se chtěli stát až dospějí, nebo nedostudovaným filozofům, nebo dostudovaným učitelům co je nebaví učit, anebo odborníkům v reklamě. Ale přes všechnu směšnost těchto aktivit člověka mrazí, když si vzpomene, jak podobné seznamy byly využity třeba nacisty, když mohli hned jak přišli v roce 1939 do Prahy rychle vyhledat nepřátele a židy, nebo jak byly využity bolševiky, když mohli hned jak přišli v roce 1945 do Prahy rychle vyhledat nepřátele a bývalé ruské občany ([zde](#)).

Samozvaní soudci najednou rozhodují o našich životech. Začíná to tím, že jsou jejich vlivem mazány účty na Facebooku a že je manipulováno hodnocení webů v Googlu. Aktivisté škodí demokracii ve všech oblastech života. Výrazné to bylo například během současné diskuse o protikoronových opatřeních, kdy se aktivisté postavili na stranu úřadů a pomlouvali uznávané vědce s jinými názory (například profesora Berana).

Nikdo neví, komu nebo čemu budou černé seznamy sestavené aktivisty nakonec sloužit. U aktivistů nejde jen o zradu spoluobčanů, kterým škodí a které denuncují cizím společností; nesmírná škoda spočívá také v diskreditaci boje proti nebezpečné ruské a čínské dezinformaci. Rusko a Čína si nemohou přát nic lepšího, než aby se boj proti nim ocitl na praporu právě takových zdiskreditovaných lidí jako jsou Vrabel, Cemper a Janda.

Jestliže se nebudeme proti cenzorům (a proti jejich pomocníkům) bránit, jejich pravomoci porostou a oni postoupí z pozice našich faktických soudců na pozici našich skutečných vládců a (jak nás historie učí) možná i katů.

Autor: TOMÁŠ GUTTMANN